

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

X. évfolyam 5. Szám (49) 2013. október

Megjelenik alkalmanként

MEGHÍVÓ

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület a szokásokhoz híven az egyesület tagjai és a vállalat nyugdíjasai részére

KÖZÖS TALÁLKOZÓ_t szervez.

A találkozó helye: Székesfehérvár, VIDEOTON ÉTTEREM
(megközelíthető: 24,26,32 sz. autóbusszal)

Időpontja: 2013. november 9. szombat 11.00 óra

Egyesületünk 2003 novemberében alakult. Így megemlékezünk fennállásának 10 éves évfordulójáról oly módon, hogy a szokásos ebéd után kb. 13.00 órától zenés összejövetellel alakulunk. Ez időtől kívánság szerint a helyszíni büfé ad lehetőséget további étel-ital fogyasztásra. Zene szolgáltatást az egyesület biztosítja.

A befejezést úgy tervezzük, hogy sötétedésre minden idős barátunk hazaérhessen.

A szórakozást a volt vállalattal összefüggő DVD-k színesítik.

Kérjük fogadja el meghívásunkat, és tisztelje meg a találkozót és résztvevőit.

Kiss József
a Baráti Kör Egyesület elnöke

Döntsön okosan, adja jó helyre adója 1%-át !

Az adófizetők ténylegesen megfizetett adójuk egy-egy százalékát minden évben felajánlhatják egy-egy kedvezményezett javára.

A kedvezményezettek csoportját alkotják a közhasznú tevékenységet a törvényben meghatározott ideig ténylegesen folytató egyesületek, alapítványok, közalapítványok.

Az adóhatóság a magánszemélyek nyilatkozatainak feldolgozása után szeptember elsejéig értesítette a szervezetet a neki felajánlott összeg nagyságáról. Ez az összeg az ARÉV Baráti Kör Egyesület esetében 272.445,-Ft volt a 2012-évről.

Ez az összeg jelentősen hozzájárul működésünkhöz.

Mindenkinek köszönjük felajánlását és kérjük, tegye meg az idei évben is. Kérünk mindenkit, aki Hírlevelünket olvassa és van adófizetési kötelezettsége, hogy ajánlja fel az ARÉV Baráti Kör javára adójának 1 %-át. Bármilyen kis összeg is segítség a működésünkhöz. Tagjaink nagy többsége nyugdíjas, aki nem fizet adót, ezért ő nem tudja felajánlani az 1 %-ot sem. De családtagjaik, gyermekeik, unokáik biztosan megteszik ezt, ha felhívják rá figyelmüket és kezükbe adják az ARÉV Baráti Kör Egyesület adatait, mely szükséges a rendelkező nyilatkozat kitöltéséhez. A kedvezményezett ez esetben az

ARÉV Baráti Kör Egyesület
adószáma: 18495717-1-07

Ez történt 1981-ben

Az „Új névvel, de régi szívvel” című írásban Dr. Völgyi Sándor indokolja új nevünk: az ARÉV felvételét. A változtatás azért vált szükségessé, hogy külföld felé is jelezni tudjuk magyarországi és egyben székesfehérvári székhelyünket, másrészt a CLASP komponensek nevei már korábban is az ALBA előnevet kapták, így összekötődött vállalatunk és termékeink elnevezése.

Az 1981 januárjában megnyílt ÉTK-Expo-n már sok ALBA termékkel vettünk részt: az álmennyezeti lapunk Kiváló Áru címet nyert el, ekkor volt újdonság a betonragasztási (SCBP) és felületkezelési (PYROK) rendszerünk. Dr. Szabó János államtitkár elismerőleg nyilatkozott bemutatott termékeinkről.

Vállalatunk törekedett arra, hogy a CLASP rendszer elemei lehetőség szerint hazai anyagból, Magyarországon készüljenek, így minimálisra csökkentve a nyugati importot. A magyar termékek népszerűsítését minden területen fontosnak tartottuk, a melegítő ital ellátást is így szabályoztuk: „Plusz 4 °C átlaghőmérséklet alatt naponként és személyenként 0,5 l teát kell kiadni **hazai anyagból**, lehetőleg csipkebogyóból, a teához adagonként 2 dkg csipkebogyó és 3 dkg cukor használható fel. Úgy gondolom ezért a rendelkezésért ma is dicséret járna.

Rövid hírek:

- Együttműködési szerződést kötöttünk a KÖFÉM-el a Zombori úti sportlétesítmény építését és használatát illetően.
- A Nefelejcs utcai konyhaépületről lapunk többször is megemlékezett, kár, hogy már évekkel ezelőtt lebontásra került. Úgy tudom más épületünk még nem járt ilyen szerencsétlenül.
- Vállalatunkat rendszeresen látogatták külföldi delegációk. Líbiából, Algírból és a Szovjetunióból volt érdeklődő az év első felében.
- A Szeder utcai nevelési központ és a Móri Elektrodagyár kivitelezése miniszteri elismerésben részesült.
- Kiértékelésre került a fuvarigazolási vetélkedő, mások mellett jutalmat kapott Érsek Tibor, Vajai Gáspár és Pápai Attila is.

- Az R-11 típusú számítógép beállítása miatt a szervezési osztály számítástechnikai ismeretekről szóló újságcikkeket jelentetett meg Mong Istvánné, Galambos Ottó, Simonyi Gyula és Farkas István közreműködésével.
- Április 25-én Dr. Ábrahám Kálmán miniszter a Vörösmarty Színházban adta át a jó munkánkkal kiérdemelt Vándorzászlót.

Következzen néhány szemelvény a szokásos személyi változásokból: Pletser Lajos ipari termelési főmérnöki-, Szőke Jenő és Csuthy László termelési titkári-, König Elemér statikus csoportvezetői-, Becsei Lajos szervező-fejlesztői-, Trokán Pál, Sárközi István és Stoján Jenő főüzemvezetői-, Csizmadia László építésvezetői-, Pálmai Gábor főépítésvezetői megbízást kapott.

Újságunk részletesen ismertette az újítási feladat-tervet. Egy-két érdekesebb feladat: Az ALBA bevonat üzemi körülmények között szerelés előtti felhordása a homlokzati panelokra. Az ALBA-FAL és -SADI elemek gipszhulladékának újrahasznosítása. Korszerű polcrendszer kialakítása a felvonulási konténereinkben. A beadott pályázatokat értékelés után a feladat nagyságától függően 2-15 ezer forint nagyságrendű jutalomban lehetett részesíteni.

Mi sem feledkezünk meg a nyugdíjba vonuló munkatársakról, régi újságunk közlése alapján: Sándor Nándorné, Fekete Lajosné, Stoján Józsefné, Enyedi László, Schuller Ferenc, Sárkány Ferenc, Kecskeméti József és Kerémi Zoltán neve lett megemlítve.

Vállalatunk birtokában lévő csereüdültetési lehetőségeket is figyelembe véve 342 család üdülését tudtuk biztosítani. SZOT beutaló ezen felül évente 90-100 esetben állt rendelkezésünkre.

A kitüntetettek száma 1981-ben is nagyon magas volt, így csak hiányos felsorolás adható a jutalmazottak személyéről.

Munka Érdemrend arany fokozat: Kiss József ig., Munka Érdemrend ezüst fokozat: Király István épvez., Bencsik István művez.

Munka Érdemrend bronz fokozat: Óvári Árpád ov., Kozma Sándor, Molnár István, Tátrai Ferenc és Wollein István brigádvezetők

Kiváló Munkáért: Vidovics Lászlóné, Sinka Klára, Strasszer József, Sass András, Bélteki Gusztávné, Borbély Béla, Csóri Istvánné, Sárkány Ferenc.

Vállalati kitüntetést 131-en kaptak az Építők Napján, mások mellett: Somi József, Bakonyi Miklós, Rozs János, Vathy László, Kalmár István, Hegedűs Sándor, Pánczél József, Barabás Sándor, Pázmándi Imre, Máthé Sándorné, Sárközi István, Boroczki Sándor, Kántor István, Schneider János, Csendes Hedvig és Rákóczi Ferenc kollégák.

Rövid hírek:

- Kneifel Ferenc vezetésével az Építők Alba-Regia Kórusa több napos vendégszereplésen volt Jugoszláviában.
- M. Tóth István festőművész kiállított műveit az évek óta fennálló együttműködés keretében a hévízi üdülőnkben is látni lehetett.
- Búza István és Troják Pál befejezték főiskolai tanulmányaikat, üzemmérnöki diplomát szereztek.
- Tizenkettedik alkalommal kezdődött meg az egyetemisták nyári gyakorlata. Az együttműködési megállapodást a BME Építésmérnöki karával 1985-ig meghosszabbítottuk.
- A Bánya-tavi vízi színpadot a mélyépítő főüzem irányító brigádja tervezte, a kivitelezők és a hatóságok teljes megelégedésére.
- Önköltséges angol- és német nyelvtanfolyam indult nyelvi laborunkban felnőttek és gyermekek részére.

A lap decemberi számában sok hely jutott a humornak is. Először egy országos hír: a Ludas Matyi „tücsök és bogár” rovata érdekességgént és túlzott igényként tüntette fel, hogy vállalatunk érettségizett portások felvételét hirdette meg. A felvetésre Kátai Antal reagált: „Ha egy szálloda recepciójánál elvárás lehet a felsőfokú végzettség és több nyelv ismerete, akkor az ARÉV követelményrendszere jogosan emeli ilyen szintre a portások végzettségét.”

Végül egy pár apróság Sellei Bandi félperceséből:

- Pénzügy: „Hogyan lehet a vállalat pénzgazdálkodását oly remekül egyensúlyban tartani, hogy mindig van pénz az egyszámlánkon?”
– „Hitelt érdemlően”
- Bérosztály: „A bérosztály vonata jó sínen halad. Milyen becézéssel lehet legjobban kifejezni ezt az egyenes irányt?”
– „Sín-ka”

- Tervosztály: „Sok gondjuk van az üzemek terveinek elkészítésével?”
– „Semmi gondunk nincs, diktafonról dolgozunk.”
– Szervezési osztály: „Mit jelent az R-11?”
– „Reggel 7-től 11-ig.”
- Munkabiztonsági osztály: „Mi a legfőbb feltétele a biztonságos munkának?”
– „A munka hatósugarába állni tilos!”
- Főmérnökségek: „Hányat ugrik egy főüzemvezető egy esztendőben?”
– „Egyet. Akkor aztán főmérnök lesz.”
- Gazdasági igazgatóság: „Ha a 3000 dolgozó mindegyike egyenként 40.000 forint nyereséget hoz, akkor mennyi lesz év végén a vállalat össznyeresége?”
– „Amennyit a Nagy Mágus akar.”
- A Nagy Mágus: „Nehéz egy ilyen nagy vállalatot hosszú évekig élen tartani, akaratát a dolgozókba átplántálni?”
– „Nekem nem, nekik biztosan.”

Úgy gondolom, itt célszerű befejezni az 1981-es visszaemlékezést.

Szendrői Péter

Vállalati kitüntetést 131-en kaptak az Építők Napján, mások mellett: Somi József, Bakonyi Miklós, Rozs János, Vathy László, Kalmár István, Hegedűs Sándor, Pánczél József, Barabás Sándor, Pázmándi Imre, Máthé Sándorné, Sárközi István, Boroczki Sándor, Kántor István, Schneider János, Csendes Hedvig és Rákóczi Ferenc kollégák.

Rövid hírek:

- Kneifel Ferenc vezetésével az Építők Alba-Regia Kórusa több napos vendégszereplésen volt Jugoszláviában.
- M. Tóth István festőművész kiállított műveit az évek óta fennálló együttműködés keretében a hévízi üdülőkben is látni lehetett.
- Búza István és Troják Pál befejezték főiskolai tanulmányaikat, üzemmérnöki diplomát szereztek.
- Tizenkettedik alkalommal kezdődött meg az egyetemisták nyári gyakorlata. Az együttműködési megállapodást a BME Építészmérnöki karával 1985-ig meghosszabbítottuk.
- A Bánya-tavi vízi színpadot a mélyépítő főztem irányító brigádja tervezte, a kivitelezők és a hatóságok teljes megelégedésére.
- Önköltséges angol- és német nyelvtanfolyam indult nyelvi laborunkban felnőttek és gyermekek részére.

A lap decemberi számában sok hely jutott a humornak is. Először egy országos hír: a Ludas Matyi „tücsök és bogár” rovata érdekességgént és túlzott igényként tüntette fel, hogy vállalatunk érettségizett portások felvételét hirdette meg. A felvetésre Kátai Antal reagált: „Ha egy szálloda recepciójánál elvárás lehet a felsőfokú végzettség és több nyelv ismerete, akkor az ARÉV követelményrendszere jogosan emeli ilyen szintre a portások végzettségét.”

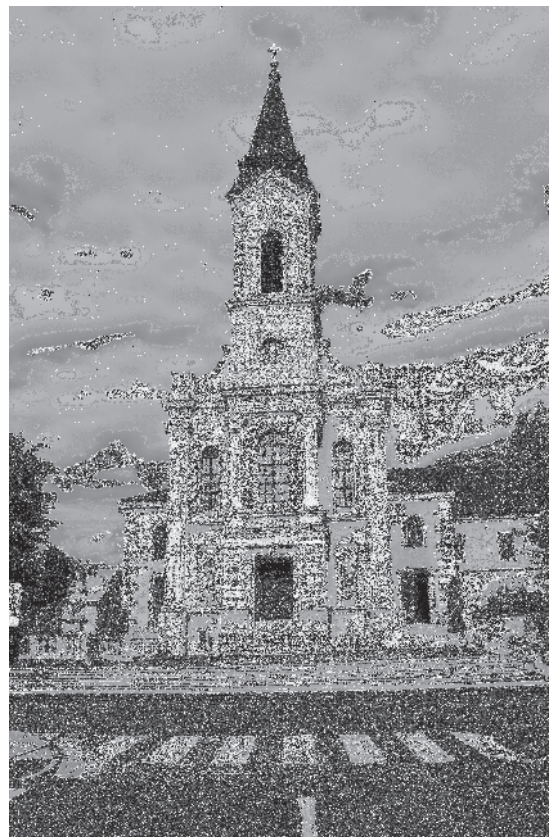
Végül egypár apróság Sellei Bandi félperceséből:

- Pénzügy: „Hogyan lehet a vállalat pénzgazdálkodását oly remekül egyensúlyban tartani, hogy mindig van pénz az egyszámlánkon?”
– „Hitelt érdemlően”
- Bérosztály: „A bérosztály vonata jó sínen halad. Milyen becézéssel lehet legjobban kifejezni ezt az egyenes irányt?”
– „Sín-ka”

- Tervosztály: „Sok gondjuk van az üzemek terveinek elkészítésével?”
– „Semmi gondunk nincs, diktafonról dolgozunk.”
– Szervezési osztály: „Mit jelent az R-11?”
– „Reggel 7-től 11-ig.”
- Munkabiztonsági osztály: „Mi a legfőbb feltétele a biztonságos munkának?”
– „A munka hatósugarába állni tilos!”
- Főmérnökségek: „Hányat ugrik egy főztemvezető egy esztendőben?”
– „Egyet. Akkor aztán főmérnök lesz.”
- Gazdasági igazgatóság: „Ha a 3000 dolgozó mindegyike egyenként 40.000 forint nyereséget hoz, akkor mennyi lesz év végén a vállalat össznyeresége?”
– „Amennyit a Nagy Mágus akar.”
- A Nagy Mágus: „Nehéz egy ilyen nagy vállalatot hosszú évekig élen tartani, akaratát a dolgozókba átplántálni?”
– „Nekem nem, nekik biztosan.”

Úgy gondolom, itt célszerű befejezni az 1981-es visszaemlékezést.

Szendrői Péter

ARCOK az ARÉV életéből

Egy kedves, közvetlen 1922-ben született Kolléganő, Kálmán Piroska életének néhány epizódjával folytatom az ARÉV volt dolgozóinak bemutatását. Piroska két időszakban volt a vállalat dolgozója.

Továbbiakban Ő mesélt ezekről az évekről:

A kereskedelmi középiskola elvégzése után Szüleimmel Székesfehérvárra kerültem. Végzettségem alapján felvételt nyertem 1951-ben az Építőipari Szakipari Vállalat 71 / 5.számú egységéhez, mint könyvelő. Ebben a munkakörben ismertem meg a Trösztnél dolgozó Kiss József szaktársat. Sajnos –folytatta Piroska a beszélgetést, a munkám csak egy évig tartott, mert 1952-ben „elbocsájtva” jelzéssel a munkakönyvemben megszűnt a munkaviszonyom. A háború utáni években a szocialista vezetés sok esetben a dolgozó korábbi családi körülményei alapján döntötte el kit alkalmazhatnak egy építőipari részlegnél.

Ezután Budapestre költöztem, és ott filmnyomó és textílfestő szakmát tanultam. A kisipari módszerrel – otthon készített – textíliákat a csepeli piacon értékesítettem. Édesanyám varrta a kendőket, zsebkendőket, kötényeket, amelyeket én filmnyomással, vagy kézi festéssel díszítettem. Két év után visszakérültem Székesfehérvárra, ahol még 10 évig ezt a munkát végeztem, termékeimet a piacon értékesítettem.

1962-ben a Fejér megyei Idegenforgalmi Hivatal munkatársakat keresett. Mivel Piroska a Magyar Királyi Felsőfokú Iskolában német, és francia nyelvet is tanult, jelentkezett, és felvételt nyert. 1962-ben elvégezte az idegenforgalmi alaptanfolyamot. Innen még ebben az évben „áthelyezéssel” került a Székesfehérvári Szolgáltató Vállalathoz, ami mellett az IBUSZ idegenvezetését korlátlanul végezhetette.

Ennél a vállalatnál milyen feladatod volt, kérdeztem Piroskát?

Műszaki értelmiségieknek tanulmányutakat vezettem. Ismereteim és nyelvtudásom alapján felkértek arra, hogy szervezzem meg az MTESZ (a műszaki értelmiség városi csoportjait, a mérnökök, technikusok részvételével) Így jött létre Székesfehérvárott az MTESZ 9 csoportja, amelyekből csak néhányat említek meg: az Építőipari-, Gépipari-,

Hidrológiai Egyesületek. A sikeres szervezés után feladatom volt Dunaújvárosban is az MTESZ –t létrehozni.

Székesfehérvárott a MTESZ szervezését a Kossuth u-ban levő irodából végezte, ahol egy íróasztal szék, és egy telefon volt, a levelezéshez a saját írógépét használta. E munka mellett levelező tagozaton végezte el az Idegenforgalmi Főiskolát.

Mikor kerültél másodszor az Építőipari Vállalathoz? – kérdeztem Piroskát.

1970-ig a MTESZ-ben dolgoztam, sok szakmai programot, gyárlátogatást szerveztem külföldi és magyar műszakiaknak Székesfehérvárott, és Dunaújvárosban egyaránt. Többször vittem külföldi csoportot a Martonvásári Kutató Intézetbe is. Volt, hogy a vendégek közül egy német gyárigazgató meghívott Németországba dolgozni –a titkárságára-, amit nem fogadtam el. Megköszöntem, és mondtam, hogy én a hazámat, szüleimet nem hagyom el! A magyarországi konferenciák szervezése sikeres volt, amiért 1965-ben 10 napos jutalom utat kaptam Moszkvába és Leningrádba.

Még ma is nagy örömmel mesélt a látottakról, és a „Vörös nyíl” vonattal megtett Moszkva Leningrád utazásról.

1970-ben áthelyezéssel kerültem a KSZG-hez külkereskedőnek. – folytatta Piroska életének történetét. E munkámnál a nyelvtudásomat használtam, de a gyári környezet nekem nem volt szimpatikus. Itt csak 1972-ig dolgoztam, amikor a FÁÉV igazgatója Kiss József megkeresett, és munkát ajánlott.

A humán érdeklődésemnek nagyon megfelelt a műszaki könyvtáros, szabványügyi és újítási előadói munkakör. Ismét munka mellett kezdtem tanulni. Beiratkoztam levelezőn könyvtár szakra. Végzettségem megszerzése után munkám csak a műszaki könyvtár kezelése volt, a szabványügyi és újítási feladatokat leadtam. 1982-ig, nyugdíjazásomig dolgoztam ebben a munkakörben az ARÉV-nél, főnököm, Somogyi László főmérnök Úr volt. A könyvek beszerzésénél az engedélyt Tőle kaptam, és így sikerült egy komoly, sok szakember által használt műszaki könyvtárat kialakítani.

Munkám során –folytatta Piroska a beszélgetést- 1971-ben Kiváló Idegenvezetői kitüntetést kaptam, az országban az első 100 fő között én is.

Könyvtárosi munkámat is Kiváló Könyvtáros kitüntetéssel ismerték el.

Úgy tudom, hogy idegenvezetői feladatokat 50 évig végeztél, munka mellett, munka után és szabadságod ideje alatt, és erről egy könyvet is szerkesztettél.

Igen –folytatta Piroska - nyugdíjas éveimben is igen sokfelé jártam a világban, és a csoportok vezetésénél használtam az anyanyelvem mellett a német, az angol, a francia és az olasz nyelvtudásomat. Az 50 év tapasztalatát foglaltam össze könyvemben. Érdeklődésem most egy új nyelv a spanyol tanulmányozása felé fordul, naponta olvasok, és TV-t rádiót hallgatok ezen a nyelven.

Azt hiszem, hogy Kálmán Piroska élete nekünk fiatalabb – volt kollégáknak- igen tanulságos. Munkaszeretete, az új iránti érdeklődése még most a 90 év betöltése után is követendő példa lehet előttünk.

dr. Kissné Sinka Klára

LECSÓFŐZŐ VÍGASSÁG

2013. szeptember 28.

Ismét elérkezett a különleges esemény, hogy a hagyománynak hódolva az utcán bográcsban, vagy egyéb sütő-főző alkalmatosságban elkészüljön a díjnyertes LECSÓ!

A fesztivál a tavalyitól különbözött abban, hogy két napig tartott, de maga a lecsófőzés 28-án volt, sokkal többen (több mint 600-an) főztek.

Az ARÉV Baráti Kör főzőcsapatának összetétele kicsit megváltozott, ugyanis a régiek közül voltak, akik egyéb elfoglaltság miatt nem tudtak eljönni, de jöttek új tagok, akik nagyon lelkesen, ügyesen beilleszkedtek közénk és mintha mindig együtt főztünk volna olyan összefogással, jó kedvvel készítettük lecsónkat és vártuk a kedvesebb-nél kedvesebb vendégeket.

Előzetesen figyeltük az időjárást, lesz-e eső? Vagy talán hétagra süt a nap?

A hagyományokhoz híven lázas készülődés és megfontolt tervezés előzte meg a nagy napot. Kiosztottuk a feladatokat, ki mit vásárol, ki mit hoz, hogy semmi ne hiányozzon. Ebben van egy kis rutinunk, hisz ez már a harmadik lecsófőzésünk.

Felvirradt a „LECSÓ” nagy napja és szemrevételeztük, majd birtokba vettük a remekmű készítésének helyét, áldomást ittunk, arra, hogy remek napnak nézünk elébe.

Előkerült a főznivaló. Már az arányokon is elámultunk.

Óh, kicsit több mint képzeltük!

Hősiesen nekiálltunk aprítani, szeletelni az alapanyagokat, közben megvitattuk, milyen sorrendben kerülnek a hozzávalók a bográcsba. Szó került arról is, ki hogyan szokta karikára, vagy csíkokra metélve, örölt pirospaprikával, vagy

anélkül, tojással, rizzsel, nokedlivel, vagy csak puha kenyérrel.

A szorgos közeli és távoli szomszédok közül néhányan tüzet és füstöt alkottak és megkezdődött a LECSÓFŐZÉS, természetesen a mi csapatunk is csatlakozott a füstölők táborához és elkezdtük a szerintünk legfinomabb lecsó főzését.

Retró lecsó készült nálunk, ami az idén még retrósabbra sikerült az előző évinél. Sok volt benne a kolbász, a debreceni, a Nagyék féle-jóféle kolbász, Bakróék -féle szalonna.

Ezt az ideit elnevezhetjük divatosan duplakolbászos-debrecenis lecsónak.

Közben a bátorító italok mellé előkerült a pogácsa, a süti, és sok, sok élmény, történet az előző fesztiválokról.

Ahogy készült a finomság egyre több fesztiválózó lett, jöttek ismerősök, barátok, kollégák és felelevenedett az elmúlt idők lecsója, baráti találkozók hangulata, kirándulások és családi események.

A beszélgetések és múltidézés, iszogatás közben elkészült az első bogrács LECSÓ, mely finom puha kenyérrel hamar elfogyott, így gyorsan újabb bogrács került a tűz fölé. (Természetesen az sem maradt a nyakunkon!)

A remek hangulatban, szomszédok és idegenek vitatták a bombajó és csak „az enyém a jó” lecsókészítés rejtelseit, természetesen jó itókák kíséretében, így délután már a hangulat belváros szerte a tetőfokára hágott.

A lecsó elfogyott és sok barátság megerősödött.

Reméljük, ez a kellemes nap ismét hozzájárult egy kis morzsányival a hétköznapi örömtelibbé tételéhez.

Jövőre is jövünk LECSÓT főzni! Akinek szüksége van, egy-egy örömmorzsára kérjük, csatlakozzon hozzánk.

*Tudósító: Máté Erzsébet elsőéves lecsófőző és
Virág Zsuzsa veterán lecsófőző*

Kirándultunk

Mint az Építők Hírlevélben megjelent, Egyesületünk szeptember 19-én tartotta őszi kirándulását. Útvonalunk: Székesfehérvár - Iszkaszentgyörgy – Fehérvárcsurgó – Mór - Székesfehérvár.

Igazi szép őszi napon indultunk útra, a színes táj szépségében gyönyörködtünk, míg megérkeztünk első állomásunkra, **Iszkaszentgyörgyre**. Amadé-Bajzáth-Pappenheim kastélyban Ari S. Kupsus finn művészettörténész fogadott bennünket.

Kedves akcentusával mutatta be a kastély azon termeit, melyek már látogathatók.

A bútorok és csillárok az ő ízlését dicsérik, igyekszik a különféle stílusokat bemutatni egy – egy teremben, ez nem kis feladat. Főleg a felújított csillárokkal büszkélkedett.

A finn mecénás több mint tíz éve él hazánkban, Iszkaszentgyörgy díszpolgára és már kétszer

rendezett művésztelepet a kastélyban. Óriási hit és elszántság érhető tetten abban, ahogy Iszkaszentgyörgy önkormányzata Ari S. Kupsussal karöltve a kastély hasznosításán munkálkodik. Az

újonnan kinevezett finn nagykövet öt évvel ezelőtt jött el ide, mert hallotta, hogy van egy kastély, ahová Budapest ostromakor a finn követség menekült. Ari S. Kupsus már több éve kereste a helyet, ahol a jótékonyági munkájához kapcsolódó kulturális, komolyzenei koncerteket lehetne szervezni. Szeretné, hogy Magyarország kulturális értékei megmaradhassanak. A közös munka eredményeképpen nyár óta ismét látogatható a ma már múzeumként és művésztelepként funkcionáló létesítmény, amelynek további bővítését is tervezik. A teljes körű felújítás persze még hosszú ideig eltart.

Következő állomásunkon, **Fehérvárcsurgón** a Károlyi-kastélyt csodálhattuk meg.

A Károlyi József Alapítványt a Károlyi család hozta létre 1994-ben, Fehérvárcsurgón ad otthont az Európai Kulturális Találkozó Központnak, mely az európai hálózatnak tagja, ezáltal biztosítja egy nagyobb történelmi műemlék rehabilitációját és megőrzését, miközben úgy használja, mint a nagyközönség érdeklődésének megfelelő dinamikus kulturális programok helyszínét. 2011-től a teljesen helyreállított épület vendégei, látogatói minél szélesebb köreit fogadja, beilleszkedve így a hazai és nemzetközi kulturális turizmus áramlataiba.

A Károlyi József Alapítvány tevékenységi köréhez tartozik egy Európai Dokumentációs Központ, amelynek alapját a Fejtő Ferenc könyvtár képezi, mely szabadon látogatható.

A neoklasszicista stílusú épület vendégszobákkal, könyvtárral, kápolnával, konferenciatermekkel és étteremmel várja vendégeit.

A nyugodt környezetet a kastély 50 hektáros, romantikus, történelmi angolparkja biztosítja, ahol lehetőség nyílik pihenésre és sétára. A kastély egyik legkülönlegesebb látványossága, az úgynevezett csipketerasz. A 19. század vége felé kialakított, korai öntöttvas szerkezet oszlopainak tetején csipkehatású szalagdísz fut végig, mely fény hatására szép mintát vetít a belső bálterembe.

Délelőtti programunk finom ebéddel zárult, melyet a kastély éttermében fogyasztottunk el.

Utunk következő állomása **Mór**, Luzsénszky, illetve Lános-kastély. Ebben az épületben működik a polgármesteri hivatal, itt Fenyves Péter polgármester úr fogadott bennünket és tartott ismertetést a város fejlődéséről és saját fehérvári kötődéséről. Majd Wekerle Sándor emlékérmét adott át Kiss Józsefnek és egy üveg bort, mint mondta „a lélek mellett a testet is táplálni kell”.

Ezután Kiss József elnök úr röviden ismertette az ARÉV Baráti Kör Egyesület létrejöttének célját („többször akarunk találkozni, mint véletlenül”) és immár tíz éves tevékenységét („csak józan dolgokkal azonosultunk és így lesz ez a jövőben is”), felidézte, hogy az ARÉV-es dolgozók munkájukkal nagymértékben hozzájárultak a város építéséhez, szépítéséhez, (építettünk istállókat, borospincéket, kórházat, áruházat, iskolákat és lakóházakat).

Polgármester úr és Elnök úr közösen emlékfát ültettek el a Freudenberg sétányon.

Ezután körsétán vettünk részt, ahol idegenvezető mutatta be Mór nevezetességeit.

Végezetül a Lamberg-kastélyba látogattunk el, melyben Kulturális Központ működik.

Megismerkedtünk a kastély történetével és látnivalóival.

Az emeleten a Radó Antal Könyvtár található, a földszinti tereken művelődésszervező irodák működnek, valamint szakkörök, műhelyek, tanfolyamok és civil szervezetek tartják foglalkozásaikat.

A kastély állandó tárlata a Móri Emléktár és Művészeti Kiállítás, melynek részei:

Sváb szoba és kamra a Móra telepített német lakosság életébe enged bepillantani. Megtekinthetők az 1900-as évek elejéről származó bútorok, használati tárgyak és népviselet.

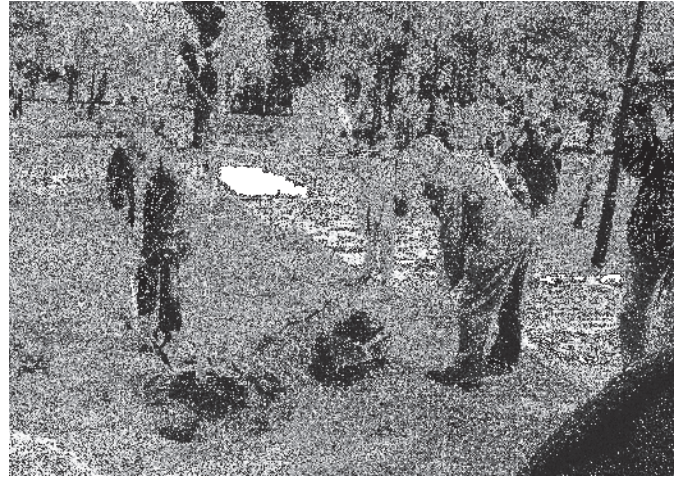
A helytörténeti gyűjtemény színes képet nyújt Mór múltjáról. Itt látható az 1848. december 30-i móri csata makettje is.

Wekerle Sándor-emlékszoba Magyarország első polgári származású, Móron született miniszterelnökének tiszteletére került kialakításra.

„Ezerjő” Pince – Galéria valódi képet mutat a látogatók számára a Móri Borvidék pincéiről, borkultúrájáról.

Vasarely-szobában az op-art „atyjának” Victor Vasarelynek szitanyomatai tekinthetők meg.

Dr. Zimmermann Ágoston emlékszobát a móri születésű biológus, állatorvos, bölcsészdoktor és egyetemi tanár tiszteletére alakították ki. A helyiségben saját bútorait, munkásságát bemutató emléktárgyait láthatják az érdeklődők.

A nap záróeseménye volt -Pázmándi Imre tagtársunk meghívására- a pincészer, mely igazán hangulatosra sikerült. Jókedvűen indultunk vissza Fehérvárra.

Köszönjük vezetőnknek Harsányi Lászlóné Irmának a nagyon élvezetes kirándulást. Mint oly sokszor, most is beigazolódott, hogy nem kell messzire mennünk, mert kishazánkban, sőt megyénkben is találunk olyan tájat, épületet, mely szépségével elvarázsol.

Élményeiket megosztották: Bakró Nagy György és Virág Zsuzsa

Meghívó

Egyházmegyei Múzeum Szent István évvel összefüggő kiállításának megtekintésére.

Szinte mindenki tudja a városban, hogy Székesfehérváron most sikerült először olyan kiállítást szervezni, ahol mindhárom Szent István erekleve együtt van. Ez még 1938-ban sem sikerült. Fontosnak tartjuk, hogy egyesületünk is látogatást tegyen a decemberig látogatható kiállításon.

Időpont: 2013 október 30. du. 16.00 óra

Találkozó a múzeum előtt.

Csoportos kedvezményes belépő: 100 Ft/fő

Hozzáértő tárlatvezetőről gondoskodunk.

Várjuk tagjainkat és az érdeklődőket.

TAGDÍJ

Felhívjuk tagságunk figyelmét, hogy nyilvántartásunk szerint még többen nem tettek eleget 2013 évi tagdíjfizetési kötelezettségüknek.

Kérjük ennek mielőbbi pótlását.

Felkérjük azokat a tagjainkat, akiknek erre lehetőségük van, segítsék egyesületünket oly módon, hogy nem a minimális tagsági díjat fizetik be. A tagdíj nagyságát azért határoztuk meg alacsonyan, hogy anyagi nehézségek miatt senkinek ne kelljen fontolgatni a tagok sorába lépést. A felkérésünket megértőknek előre is köszönet.

A Hírlevél mellékleteként csekket küldünk azoknak, akik nyilvántartásunk szerint még nem fizették be az idei tagdíjat.

Előzetes a Hírlevél januári számából

Farkas László főépítésvezető, aki a Szovjetunióban a tengizi építkezésünket vezette visszaemlékezést tart januári rendezvényünk alkalmával.

Helyszín Gazdaság Háza

Örömmel vennénk, ha olyan egyesületi tag, vagy vállalati dolgozó saját élményeiről beszélne ez alkalommal. Előzetes jelentkezést a 30 749 8870 telefonon várjuk.

Halottak napja alkalmából ezzel a fotóval emlékezünk azokról a volt kollégákról, akik már nincsenek közöttünk.

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár Jancsár u. 11. Tel: 30-749-8870
Adószáma: 18495717-1-07
Számola száma: 11736006-20364960 -00000000
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 570 példányban
A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült
Kapják: Az egyesület tagjai, nyugdíjasai támogatók szponzorok